

תת"ע 6755/04/20 - מדינת ישראל נגד שפיק אברהמים

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6755-04-20 מדינת ישראל נ' שפיק אברהמים
תיק חיצוני: 11151627814

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שפיק אברהמים

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 29.11.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של הובלת מטען בתפזורת אשר גובהו עלה על גובה דפנות הארגז ובלא שהמטען היה מכוסה כיסוי מתאים, ונגזר עליו קנס בסך 700 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט וקיבל זימון לדיון ההקראה הראשון שהיה קבוע ליום 5.5.20. טען כי טרם מועד הדיון ערך בירור עם בא כוחו אשר מסר לו כי לפי הוראת שעה כל הדיונים הקבועים לתקופה הרלוונטית לא יתקיימו עקב משבר הקורונה וישלח לו זימון חדש. טען כי פרט לזימון לדיון הראשון לא קיבל אף זימון או הודעה לגבי מועד דיון חדש עד שקיבל להפתעתו דרישה לתשלום חוב. טען כי מאישור המסירה מיום 8.12.20 עולה כי גזר הדין הודבק בכתובת ביתו לאחר שסירב לקבלו אך אין לכך אחיזה במציאות. טען כי בתחילת שנת 2020 נתגלה כי בתו חלתה במחלה קשה והוא ליווה אותה לאורך כל הטיפולים עד שבחודש פברואר 2021 היא נפטרה. טען כי במועדים בהם לכאורה, קיבל את כתבי בי הדין, קרוב לוודאי שהוא כלל לא שהה בביתו. טען כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי הובלת המטען לא סיכנה אותו או אחרים על הכביש. טען כי קיימים לו סיכויים טובים וביקש לקבל יומו בבית המשפט על מנת למנוע עיוות דין.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הנאשם זומן כדיון שהיה קבוע ליום 5.5.20, כלומר הוא ידע על ההליך. טענה כי הדיון נדחה ליום 29.11.20, וכי הנאשם זומן כדיון אך בחר שלא להתייצב, הורשע ונגזר דינו בהיעדרו. טענה כי היה על המבקש לברר מה קרה עם התיק לאחר הדיון הראשון שנדחה, במיוחד נוכח ידיעתו בדבר קיום הדיון בעניינו. עוד טענה כי המבקש לא פירט סיכויי הגנתו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

הדין אשר היה קבוע בתיק זה לתאריך 5.5.20 נדחה בהודעת מזכירות, בהתאם להודעה מכח תקנות בתי המשפט (סדרי דין במצב חירום מיוחד), לתאריך 29.11.20. מאישור המסירה הסרוק בתיק האלקטרוני עולה כי הזימון לדין הנדחה לתאריך 29.11.20 נשלח לכתובתו של המבקש ונמסר לידי הנמען הרשום, אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו בתאריך 21.5.20. מכאן, שבוצעה מסירה כדין.

מעבר לכך, מעיין בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על גזר הדין נשלחה למבקש והוא סירב לקבלה וההודעה הודבקה על דלת ביתו בתאריך 8.12.20, ומכאן שגם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי ניכר.

יצוין כי נתתי דעתי לטענת המבקש כי במועדים שלכאורה קיבל את כתבי בי הדין יתכן שלא שהה בביתו לאור נסיבותיו האישיות הכואבות, אלא שהמבקש כלל לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה הרלוונטי לזימון לדין הנדחה, ממנו עולה כי נחתם על ידו. עוד יצוין כי משלא התקיים הדין ביום 5.5.20 בשל מצב החירום, יכול היה המבקש לברר למתי נדחה הדין.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין למבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.